

Hele paletten

Camillas Dagbog: Snakken ved generalforsamlingen i den lokale afdeling viste virkelig, hvor forskellige vi DTS'ere er - og hvor utrolig bredt vi dækker.

Så var der generalforsamling i den lokale afdeling af DTS.

Selve generalforsamlingen gik stille og rolig. Der var ikke den store dramatik - og formanden blev genvalgt uden modkandidater.

Der var faktisk en rigtig god debat under beretningen. Hvordan vi får tacklet de omflytninger, der skal ske - og hvordan vi kan få den uddannelse, som vi får brug for, når vi skal løse nye opgaver. Formanden gav os nogle gode svar - og han ville i hvert fald arbejde for at holde ledelsen op på, at der så også i virkelighedens verden bliver åbnet op for de uddannelsesstilbud, der er brug for.

Som han sagde, så nytter det jo ikke noget, at den ene mund snakker om kompetenceudvikling, så man bliver i stand til at løse opgaverne - mens den anden siger nej når man søger. Fordi der enten ikke er penge eller tid til uddannelse.

"Så må de i hvert fald give et alternativ - for man kan ikke nej, hvis man ikke samtidig siger ja til noget andet", var hans budskab.

Efter generalforsamlingen var der som altid en rigtig hyggelig middag. Vi var en 40-50 stykker - omkring halvdelen af medlemmerne var mødt op, selvom sneen stadig driller noget.

Ved det bord, jeg sad ved, var vi ti, og vi kom til at snakke om, hvor mange forskellige opgaver vi egentlig har - og hvor bredt vi dækker som DTS'ere.

Lise hører til i store selskaber, hvor han sidder med tp-sager. Det er nogle svimlende tal, de jonglerer med ind i mellem - og når hun fortæller om nogle af de "store drenge" blandt rådgiverne, som de ofte skal bide skeer med, når de har en sag, så er det lige før, man siger "tak for kaffe!". På det, hun fortalte, lyder det til, at der rigtig er ved at komme hul på nogle ting, som kan give store reguleringer.

Jette sidder i kundeekspeditionen og har mest med nummerplader at gøre.

Som hun sagde, så havde hun godt nok aldrig troet, da hun i sin tid startede i "væsenet", at hun skulle komme til at arbejde med nummerplader - for hvem kunne forestille sig, at det ikke var en opgave, som lå hos politiet.

Det lød også til, at det efterhånden går noget bedre med nummerpladerne. De kan bedre følge med - og kunderne synes betjeningen er ok. Men de glæder sig meget til, at den digitale motorregistrering en gang kommer på plads og bliver taget i brug, så de kan slippe for mange af de manuelle ekspeditioner. Som det jo også var planen fra starten, da SKAT overtog opgaven fra Politiet.

Bente og Marius er begge fogeder og arbejder med inddrivelse i virksomheder. Bente kommer fra en kommune og Marius fra Told-Skat, men i dag laver de det samme.

De snakkede naturligvis også om, at de venter med længsel på, at it'en kommer på plads - og det fælles inddrivelsessystem kommer på plads. Det skulle gerne give mere tid til at gøre noget ved restancerne - for det er ikke restancer, de mangler.

Bent og Arne arbejder begge med indsats - men med meget forskellige "kunder". Bent er i økonomisk kriminalitet. De er i fuld gang med at få optrevet nogle "pantebrevskarruseller". Det lød ikke så lidt kompliceret - men det er et eller andet med nogen af de mere "brogede" aktører på finansmarkedet, der har rodet sig ud i noget, der vist ikke er helt efter bogen. SKAT mærker også, at finansboblen er brast. Arne er derimod i gang med et af de projekter, de kører i indsats, hvor de kigger på autoværksteder i området.

"Der er godt nok en del sort - men hvordan

Camilla Ramsings verden

Du kender sikkert Carsten Ramsing. Den figur i skikkelse af skuespilleren Rasmus Bjerg, som SKAT gennem flere år har benyttet i små filmklip på intranettet, når der skulle serveres budskaber "for folket".

Som mange andre har også Carsten Ramsing familie, der er ansat i SKAT. En kusine - Camilla Ramsing - som vi har tænkt os at lade komme til orde i Dansk Told & Skat her i løbet af 2010. Vi har fået lov til at bringe udsnit af hendes "dagbog", hvor hun har for vane at reflektere over det, der sker i SKAT. Både på den "store bane" og i det nære miljø i afdelingen. Og Camilla er naturligvis helt lige så virkelig - eller fiktiv om du vil - som sin fætter Carsten.

ole

kan det næsten også blive andet med de hænder, de render rundt med", som Arne spøgefuldt bemærkede.

Lisbeth sidder med taxationer.

"Der er jo nogen, der tror, at SKAT er gået helt i sort - så de ikke behøver at indsende selvangivelser. Nogen af dem bliver da også lidt overraskede, når de får en lille hilsen fra mig", sagde hun med et grin.

Knud er jo nærmest en slags "alt mulig mand". Der er vist næsten ikke den opgave, han ikke har prøvet gennem de mange år, han har været ansat. Nu er han noget over 60, men det har ikke tappet ham for faglig gejst. I dag sidder han under Sagscenter Person og laver bindende svar. Mest på moms.

"Men en gang i mellem ryger der jo også lidt andet med ned i posen", som han sagde på sin lune måde. Vi plejer da også at sige, at er der ikke andre i huset, der ved det - så gå trygt til Knud. Ved han det ikke, ved han i hvert fald lige, hvor man skal lede efter det.

Endelig er der Peter, som er skattedirektør for kundeservice i regionen. Han er godt nok ikke medlem af lokalafdelingen - hører jo til i Chefkredsen - men der er en tradition for, at DTS-cheferne her på stedet inviteres med til middagen.

Det er egentlig meget hyggelig at møde dem på den måde - og så er han jo vores "gamle" skattedirektør her i huset. Ham ser vi jo normalt ikke meget til længere.

Det er jo egentlig fantastisk med den mangfoldighed blandt medlemmerne. Vi dækker jo rigtig meget bredt.

"Hvad ville SKAT egentlig gøre uden os", sagde Lisbeth.

"Ja, det er os, der fejer sneen fra fordøren, så pengene kan komme ind", grinte Knud.

"Og holder vagt ved bagdøren, så de ikke flyger ud igen", tilføjede Bent.

"Naturligvis i samarbejde med HK'erne og akademikerne", understregede Peter - og fortsatte:

"Og hvis I ikke siger det til nogen, så kan de jo stort set ikke noget, som der ikke også er DTS'ere, der kan..."

